

Nagy- s Czerna-uteza sarkán
E. utorkútára fölött, I. em.
szárkászó hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya tetter-uteza 325. sz. a.,
hol minden léltán alálható
lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előfizetési pénzek és hirdetések
börmentesen de küldendők
szíratok vissza nem adatnak

BRASSÓ

postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorhelye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyoba és többzöri hird
tésknél kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 kr
Nyilt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyilt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszafalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszuaszoí, kóhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári s sz-
ágothai kir. járásbírószágok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

100-ik szám.

Brassó, Csütörtök, augusztus 30-án.

IV. évfolyam 1888.

„Nagy kudarcz“.

Nagy kudarcznak nevezi a brassói román ujság, a „Gazeta Transilvaniei“ az E. M. K. E. brassói nagygyűlését.

A város üres volt; szász, román itthagyt a várost, menekült a magyar invázió elől, — tehát világos, hogy kudarczot vallott a kulturregylet, mert a miért idejött, azt meg sem közelíthette.

A román ujságnak valóban furcsa felfogása van. Kudarcznak nevezi a legfényesebb diadalt, felsülésnek a legszebb ünnepélyt.

A város üres volt!

Hogy is ne! Hát mi hol voltunk? Hát az a tízezer magyar ember már számban sem számítt Brassóban? S hát az a sok szász polgártárs, kik itthon voltak s ablakaikból gyönyörködtek az E. M. K. E. bevonulásában, az sem számítt Brassóban?

Az igaz, hogy a szászok és románok vezéregyéniségei egytől-egyig távol voltak. Az is igaz, hogy sok ablak le volt függönyözve; de ez minket legkevésbbé sem alterált s a ki végig nézett azon az ember- s kocsisoron, mely a városházánál kezdődött s még a Bolonyában is folyton tartott, annak bizonyára emelkedett a keble s hevesebben dobogott a szíve; annak el kellett ismernie, hogy ez fenséges dolog!

Nem mi mondjuk, nem a magyar sajtó állítja, hogy az Emke. brassói közgyűlése fényes győzelem volt, minden tekintetben kitiűnően sikerült nemzeti ünnep, — hanem épen a brassói nemzetiségi sajtó bizonyítja ezt. Az ő hallgatásuk a legnagyobb bizonyíték arra nézve, hogy az az ünnepély csakugyan fényesen sikerült.

Mert lett volna csak a legkisebb fogantyu, esett volna csak a legkisebb hiány, mondatott volna csak egyetlen kétértelmű szó: bizonyára nem hallgatta volna el a brassói német és román ujság, hanem pellengérre állított volna minket annak módja szerint.

De így, nem kapva horgot, a min fennakadjanak, mély hallgatással fogadták az ünnepélyt s az a sajtó, mely külön meg is volt hívva, melyet a rendezőség külön meghívással tisztelt meg, még azt sem tartotta kötelességé-

nek, hogy azt írja: a kulturregylet Brassóban tartotta közgyűlését.

Ez a legjobb barometerünk.

Agyonhallgatni könnyű egy mozgalmat, de nevetségessé tenni a fenségest: valamivel nehezebb.

A szászok-románok távol tartották magukat!

Ha van dicsőség benne, ám élvezzék büszkén, mi nem irigyeljük tőlük. De ha felelősséggel is jár e magatartás, ha ország-világ elítéli őket: ám viseljék a felelősséget is. És ha következményei is lesznek — a mint biztosan lesznek, — ha az ország ezentúl hidegen, közönyösen fogja fogadni a velünk szemben elenséges magatartást tanúsító két testvér-nemzetiség minden baját; ha a nemzet visszautasítól fog felelni a szász iparos panaszára s kérelmére, hogy az ipar pang, a hazai közönség nem fogyasztja áruit; az oláh paraszt nyögni fog saját vezetői nyomása és zsarolása alatt, — ne csodálkozzanak rajta, viseljék a következmények felelősségét.

Lám, mi még nem is reflektálunk azokra a sértésekre, a melyekkel minket a brassói szász egyletek közösen és egyetértőleg illeltek.

Ad akta tettük.

De ne higye senki, hogy talán félelemből. Soha. Nincs miért s mitől féljünk.

Csak nem akarunk olajat önteni a tűzre. Csak nem akarunk mi tápot adni a kedélyek újabb felzaklatásához.

Az Emke. kudarczot vallott, mert a miért idejött, azt meg sem közelíthette!

Vajjon miért jött az Emke Brassóba?

Először s ez volt a fő indító ok: kezet szorítani létfontartásáért küzdő testvéreivel, velünk brassói magyarokkal s hirdetni országvilágnak, hogy küzdelmében a brassói magarság nem áll egyedül: mögötte az egész ország-rész magarsága. Szóval, az Emke. eljött fölemelni minket.

Másodszor s ez szintén nagy horderejű: kitárni magát ellenségei előtt; megmutatni, hogy a mivel gyanúsítják, az nem egyéb ráfogásnál; a mit benne látnak, nem egyéb rémképnél.

Hogy kik azok, a kiknek ezt az Emke. megmutatni akarta, azt megmondani felesleges.

Nézzenek a tükörbe a „Gazeta“, „Kronstädter Zeitung“ és társaik s meglátják őket.

Ha ők nem akartak látni, az ő bajuk. Az Emkét ez nem fogja zavarni, a mint nem zavarta brassói ünnepélyét sem, mely daczára ennek fényesen sikerült. Ha valaki vallott kudarczot, — úgy azok voltak, a kik azt hiték, hogy tüntető távolmaradásuk dissonanciát fog szülni.

Belföld.

Brassó, aug. 29. (Ujtások a magyar honvédségben.) A m. kir. honvédség szervezetében, mint már említettük, fontos ujtások várhatók és pedig olyképen, hogy a honvédgyalogság, melynél eddig csak a dandárrendszer volt érvényben, ezentul sorezredekké fog átalakittatni. Erre nézve a törvényjavaslat már elkészült és Bittó Kálmán miniszteri tanácsos a közös hadügyminiszteriummal egyetértőleg már nemsokára késsen lesz a törvényjavaslatához tartozó utasításokkal is. A törvényjavaslat az utasításokkal együtt már október hóban a képviselőház elé fog terjesztetni.

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 29.

Nagy feltűnést kelt mindenütt az olasz hajóraj mozgósítása, melyről már megemlékeztünk. Ujabb távirati jelentések szerint folyó hó 26-án ismét két hadihajó indult; a torpedó-naszádok pedig 28-án indultak el. A hajóraj, ha a Földközi tengeren való maradása többé nem lesz szükséges, visszatér rendes állomásaira a Kevanteba.

Francia politikai körökben feszült kíváncsisággal várják: mily befolyást fog gyakorolni Crispinek Bismarck herczeggel és Kálnoky gróffal való találkozás az olasz miniszterelnöknek Franciaországgal szemben való magatartására. Valószínűnek tartják, hogy a német kancellár azt javasolta Crispinek: kerüljön minden komoly bonyodalmat s remélik, hogy az osztrák-magyar külügyminiszter is mérsékletet és békeszeretetet ajánlott neki. A Masszovah-kérdés elmergesedése annyival kevésbbé volna helyén, mivel nem volna nehéz feladat a kérdést mindkét fél javára elintézni. A béke barátai egyébként, a kikben az olasz-francia viszonyok összekuszálódása aggodalmakat ébresztett, kezdenek megnyugodni. A béke — mondják francia kormánykörökben — nem fog megzavartatni, míg a közép-európai békeliga a szőnyegen levő kér-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Trefort Brassóban 1880. aug. hóban.

Nyolcz éve épen, hogy az a halhatatlan érdemű férfiú, kinek e hó 25-én egy ország állott ravatala körül, — Brassót meglátogatta volt. A megye széleig. Vledényig mentünk elibe egy délután, mi magyarok, szászok és románok. Milyen szép volt az ugy! A vledényi hidnál felharsant az „Éljen“, „Hoch“ és „Se treiasca.“ Roll Gyula kir. tanácsos, alispán melegen üdvözölte a kocsiból kiszállt és előnkbe siető minisztert. Az üdvözlésre olyan lelkesítő felelet hangzott az ösz férfiú ajkairól, hogy ismét riadó éljenben törtünk ki mindannyian.

Siettünk a kocsikhoz, melyek csakhamar Fekete-halomba röpitettek. Elöl lovagoltak a barcza-ujfalusi, krizibai és brassói lovasok, egész zászlóerdőt lengetve, utánok a miniszter Szentiványi Gyula főispánnal, melyhez a bérkocsik nagy száma képezte a szép lánczolatot. Feketehalomban az egész község népe várta az ág. ev. templom előtt, ünnepi öltözetben. Dűk a néhai ág. ev. lelkész, meleg szavakkal üdvözölte, melyre lelkészt felzugott a riadó éljen. Hát még a miniszter lelkészt válaszára!

Kocsija közelében állottam, midőn abba ismét felülni sietett. Felém közeledett s egész részvétellel kér-

dezé: „Hogyan van, hallottam, hogy veszélyes beteg volt!“ Még ily körülmények között is mekkora szívósság!

Este Szentiványi főispánnal voltunk vacsorán; szóba jött, hogy holnap lesznek a tisztelgések. Erre a nagy férfiú egész szerényen mondá: „Nem követelem senkitől, de ha megitzelnek, szívesen fogadom.“ Tisztelgett nála másnap minden e városban lévő egyházi és polgári hatóság s mindenik a legnagyobb meglepéssel távozott el tőle. Sokan lehetnek, kik akkor látták legelőbb és legutoljára a nagy férfiut, a magyar tanügy ragyogó csillagát!

A tisztelgések előtt értésemre adta, hogy szeretne néhány iskolát meglátogatni. Ugy is történt. Legelőbb a helybeli róm. kath. templomba, azután a gymnasiumba mentünk, hol főtisztelendő Möller apátplebános fogadta. Soha sem feledem el a nagy embernek vigasztaló válaszát, midőn a főtisztelendő apát ur sajnálatát fejezte ki a fölött, hogy az iskolai padok öszez vannak faragva, tintával beöntve. „Soha se busuljon e miatt, mondá, Németország minden egyetemét láttam, azokban sincs másképen.“

A gymnasiumból az állami iskolába mentünk. Az uton megkoczkáztattam azt a megjegyzést, hogy most látni fog egy olyan iskolát, melyben a padok nincsenek befaragva, tintával beöntve. „Na kíváncsi vagyok látni — mondá — azt a hallatlan iskolát!“ Beléptünk

az udvarra, onnan az üres osztályokba, mert szünidő volt. Megnézte apróra a padokat osztályról-osztályra s midőn az igazgatói irodába érkeztünk, mondá: „No az igazán szép, ilyent igazán nem láttam.“ Az Orbán igazgató érdeme ez kegyelmes uram, felelém s a mint ezt hallá, Orbán igazgatóhoz lépett s látható örömmel megölelte ismételvén előbbi szavait: „Na ez igazán szép.“

Innen a lövöldéhez mentünk s ott egyik toronyból látszóval nézegette a szebb épületeket s ezek között a gör. kel. román gymnasium és szász leányiskola épületeit, melyek nagyon megnyerték tetszését. Onnan lejöve, a szász leányiskolánál ismét megszólalt: „Bizony szép épület az is, ez is.“ Ekkor elibe került a nyilt szívű, szókimondó Hegedüs Kandid miniszteri tanácsos és így szólott: „Bizony szépek ezek, kegyelmes uram; de hát nem szégyen-e az, hogy itt az államnak nincsenek ilyen iskolaépületei?“ A nemes szívű nagy férfiú mintha megrestelte volna ezt a szemrehányást, rögtön megindult s csak ennyit felelt Hegedüsnek: „Na, na, na!“

Alig érkeztünk a fekete templom közelébe, ismét megállott s felém fordulva, mondá: „Szebbet építettek én ezeknél maguknak; — tudja, mit fogok építtetni?“ „Kegyelmeességedtől várom erre a feleletet“, mondám. „Polgári fiu- és leányiskola épületet fogok magoknak építtetni“, lön a válasz. Én az üdvözlés al-

désekben a szerződések álláspontjára helyeznédik. Ez alapon Franciaország hajlandó tárgyalásokba bocsátkozni.

Crispi olasz miniszterelnök f. hó 26-án Rómába érkezett s azonnal a királyhoz ment Monzába, hogy jelentést tegyen neki. Az előre jelzett nagy minisztertanács tehát nem lesz meg. San Marzano tábornok parancsot, kapott, hogy legyen készen a Masszovába való utra.

Vilmos császár szeptember 26-án kezdi meg délvidéki utazását. Első sorban a württembergi királyt, azután a badeni nagyherceget, majd a bajor regensherceget látogatja meg, mire a Brenneren át Rómába és Nápolyba utazik. Olaszországban a császár körülbelül 10—12 napot fog tölteni s hazautazóban meglátogatja Velenczét. Innen Pontebbán át Bécsbe utazik Ferencz József császár és király látogatására. — Bécsi és schönbrunni időzése után néhány napig Ferencz József ő felségével résztvesz a stájerországi vadászatokban. Neje születésnapjára október 22-ére, a császár visszaérkezik Berlinbe.

Francziországot Boulanger tartja izgatottságban. A tábornokot újabb győzelmei ismét elkapatták. Az Ardenne departementben október elején tartandó kamarai választás alkalmával egy csoport republikánus jelöltni fogja Boulangert. Haute-Vienne departementben egy községi tanácsos szenátusjelöltnek ajánlotta. A „Republique Française” Boulanger bonapartista viszonyairól szólva, megjegyzi, hogy a kamara a boulangista összeesküvés ügyében külön enquéte fog egybe-hívni. A „Matin”-nek írják, hogy Boulanger rejtélyes inkognitóban meglátogatta Jerome herceget. Nagyon valószínű, hogy Boulanger száműzni fogják Franciaországból.

A vatikáni lapok közzéteszik a pápának már jelzett enciklikáját, melyet július 25-iki kelettel az arméniai püspökséghez, papsághoz és néphez intézett, s melyben szerencsét kíván a disszidens örményeknek az egységes katolika egyház oltalma alá való visszatéréséhez.

A bolgár kormány egyre üldözi a rablókat, kiknek azonban a svete-krali kerületbe kiküldött katonaság már nyomát sem találja. Szófia környékén teljes nyugalom van. A váltságdíj nélkül szabadon bocsátott Stojanov elbeszélése szerint a rablóbanda egy albánból és tíz bolgárból állott. Stojanovot kétszer vitték a dzsumai kerületbe, Macedóniába, hol a rablók könnyen látták el magukat élelmiszerekkel. A banda a határnál a török katonaság őrszemei előtt vonult el, a nélkül, hogy észrevették volna.

Román lapszemle.

Azt írtuk közelebbi szemlénkben, hogy nem lesz többé „maghiarsarea” kiabálás a Gazetában. Nem oda Buda! Vezércikkre került az Emke. a „Gazeta” hasábjain s aztán még milyen vezércikkre! Az ő esze járása szerint úgy vonult el az Emke. közgyűlés a brassói szász és oláh masszák feje felett, mint forró nyári napon egy kis futó eső. Tehát egy kissé mégis nyakukba hullott a záporosó!

Miután elbeszéli, hogy hogyan készült főkegyeletünk s hogyan utasították vissza őket és a szász egyletek a meghívásokat, a miben természetesen rettentő nagy műveltség nyilvánult, azzal vigasztalja magát, hogy csak magyarok, székelyek, zsidók és örmények vettek részt, kevés magyar és zsidó vendéggel, kik külön vonaton jöttek. Tehát kevés vendég és mégis külön vonat! Ez már „Gaz.” logika.

A bevonulás teljes fiasco volt, már t. i. a „Gaz.” szemében, dacára a sok lobogónak, melyet a ren-

zők bőségesen osztogattak. — Nem kellett osztogatni, mert magokkal hozták azokat a derék csángók.

„A bandérium nem száz, hanem 140 lovasból állott.” Nem jól látta a „Gazeta” a zsalu mögül. Azt sem látta jól, hogy mi történt Brassó ódon tanács házában. Nem volt akkor ott extra képviseleti gyűlés, mert ezt három nappal később tartották, azért a híres interpellációért. Csak akkor tűnt ki, hogy milyen okos dolog volt a Bolonyában a magyar képviselők ellen harcolni, mert ha azok ott lettek volna, nem lehetett volna internationalnak nevezni a város házát, legalább nem szó nélkül. Egy és ugyanazon haza polgárai között internationalitásról beszélni — közbe legyen mondva, — nagy oktondiság.

De térjünk csak vissza a zsalu mögé. Onnan látta s onnan szurta meg szemét az a számtalan nemzeti lobogó. Hogyan lett volna jobb? Hát lobogók nélkül, mert az Emke. magánegylet s nem illeti meg őt a haza lobogója. Hát kérjük szépen a Gazetát, a zsuni magánegylet volt-e, vagy csak mulató társaság? Hát az a mulató társaság mit követett itt el Románia és Erdély színeivel, míg a körmére nem koppantottak? Azt hittük, hogy az lesz a következtetés, hogy miután az Emke. az ország színeit használja: ergo a zsunik is hordhatják a volt Erdély és Románia színeit és tüntethetnek tovább is az unió ellen, ha nem szóval, legalább színekkel.

Kultur-egylet és a magyar haza színei! Ezek se-hogy sem férnek a „Gaz.” szűk koponyájába. Válaszunk valami más egyéb jelvényt, ezt kegyesen megengedi; de hogy mi megértessük nem csak a csángókkal, de még a románokkal is, hogy melyek a magyar haza színei s mi azok iránti hazafias kötelessége még a románnak is, ez már sok. Kérem szépen miért sok? Mert úgy lépünk fel, mint urak és hódítók. Ugyan bizony, így áll-e ez a Gazetában? Szóóóó-szóóó. Hát az a lap nem tudja azt a nótát: „Ezer esztendeje annak, hogy a magyarok itt vannak.”

Tudja, nem tudja, ez nem kérdés, de hogyan merte az a kicsi brassói magyar lap ezt írni, hogy a kultur-egylet maga az erdélyi magyarság, melylyel a magyar állam győzelmi bevonulását tartja Brassóba. No ezt kár(?) volt írni abba a kicsi lapba, melyhez mérve a „Gazeta” = Románul.

Ez az egy mondat és a sok szép nemzeti lobogó árulja el az Emke. törekvéseit.

Milyen szomorító dolog, már t. i. a „Gaz.” hite szerint, midőn a társadalom segítségére jó az államnak. Az állam állott — úgy mond — ezer év óta a kultur-egylet nélkül s élni fognak a szászok is a románok is, a nélkül, hogy hiányát éreznék az ilyen egylet által terjesztett kulturának.

Hát tartsa is meg az Isten őket, hogy legalább a második ezer évben ne sértse az állam lobogója szemeket. Mert lám, hiába való minden csűrös-csavarás! A magyarral összeforrt a nemzeti lobogó, mi meg kulturánkat is ez alatt tiszteljük. Ezzel születünk, ez alatt harcolunk s ez legyen szemfödélünk. Tetszik-e, nem-e ez a Gazetának, erről mi nem tehetünk. De mi a sok szónak a vége? Az, hogy nem lehet a Gazetát a kultura álarca alatt politikai tüntetésekkel a zsalu mögül kicsalni, hanem a kölcsönös igazság és méltányossággal.

Ezért kellett a nemzeti lobogó használásu ellen egy vezércikket elvesztegetni és nekünk azt a tanácsot adni, hogy máskor ne költünk olyan sokat a nemzeti lobogókra, melyek neki nem tetszenek. Az illetők jól tudják, hogy mi lobogókra egy krajczárt sem költöttünk. Mind megvolt. Ez aztán még nagyobb baj! Asia? Czenkalji.

A francia sajtó Trefortról.

A francia lapok igen rokonszenvesen írnak Trefort Ágoston elhalt kultuszminiszterünkről.

A „Mot d'Orde” Páris egyik legtekintélyesebb lapja, következőkép emlékezik meg nagy halottunkról: „Trefort Ágoston, Magyarország közoktatásügyi minisztere, meghalt Budapesten. Mint neve is mutatja, családja francia származásu volt. Atyja Magyarországon, mint orvos telepedett le; a boldogult miniszter br. Eötvös József államférfiu és philosophus mostoha nővérét vette el, annak az Eötvösnek nővérét, ki nek Magyarország közoktatásügye ujja szervezését köszönheti.

A vallásügy ugyanazon miniszter védnöksége alá helyezve, mint a közoktatás, e miniszterium annál nagyobb fontosságu, mert a papság, halálozás után örökül nem hagyható javakkal bírván, a rendelkezési jog e javak felett az államra esik vissza.

Egy-egy püspök évenként több százezer forinttal rendelkezik s egy ilyen püspöki székhely, czimzeteségének körülbelül egy milliónyt jövedelmez.

Magától értetődik, hogy hasonló helyzetben a

vallási ügyekkel megbízott miniszternek gyakran nehéz szerepe van, s annak betöltésére nemcsak felvilágosodott és békülekény szellem szükséges, hanem egy-szersmind feddhetetlen, becsületes jellem, mely felül áll minden gyanun.

Ha ezeket tekintjük, Trefort Ágoston közoktatásügyi miniszter mindennek fölötte állt.

Encyclopedikus tudománya képessé tette, hogy a közoktatásügynek a legbecsesebb szolgálatokat tegye.

Mindent az ügyek tökéletes ismerésével intézett el s midég a jobbat kereső szelleme folytonos tanulmányozás- és javításokra ösztönözte; minden új módszert megkísérelt, hogy hazáját a számtalan különféle intézetekkel gazdagítván, a szellemi előhaladás útján folyton előbbre vigye.

Veszteség az, a mit Magyarország szenvedett, s nekünk részt kell vennünk a magyarok fájalmában, mert Trefort Ágoston családjának hazája iránt mindig mély szeretetet tanusított kebelében.

Meg tudta becsülni igazi értékében a francia nép tulajdonságait, s soha sem mulasztott el alkalmat, hogy szelleme iránti hódolatát ki ne mutassa.

Minden évben eljött Párisba, olvasta mindazt, a mi jót csak irodalmunk produkált; minden francziát barátjaként fogadott, ha a közülmények Magyarországra vitték.

Ritka lélek volt ő, olyan ember, a kit követni lehet, de helyettesíteni nagyon nehéz.

E szép cikk Saissi Amadé tollából eredt.

Utóhang az E. M. K. E. közgyűléséhez.

Alább közlünk egy levelet, melyet az Emke. közgyűlésén résztvevő egyik nagy váradi vendég, Bihar-megyei t. ügyész intézett lapunk szerkesztőjéhez. Nagyon érdekes és szász testvéreinkre nézve nagyon tanulságos, minő benyomásokat tesznek ők és intézményeik az idegenre, ki először lép e városba s figyelemre méltatja viszonyait.

A levél — az elején lévő személyi vonatkozások mellőzésével következő:

„A Brassóban töltött szép napok örökre emlékezetembe vannak vésve. A szives vendégszeretet, az ott látottak és tapasztaltak azon benyomást tették rám, mikép az erdélyi szász nép kulturális tekintetben oly előhaladott, hogy méltán szolgálhat sok tekintetben mintaképül. Fájdalom! a magyar állameszme iránti gyűlölete, a magyar nemzetiség gőgös megvetése s kulturális intézményeink kicsinylése nyílt ellenségünknek tünteti fel ezen népet, mely kínai fallal zárkozik el előlünk s mely kiváló műveltsége dacára a nagy-zás bóbortijában szenved, habár jól tudhának azt, mikép korunk legnagyobb államférfia, Bismarck, kárhóztatólag nyilatkozik törekvéseinkről, mely a magyar állam gyöngítését czélozza, s elősegíti az északi kolosszus terveinek sikerültét.

Bámulni lehet ezen különben oly derék nép vak-ságát, mely nem átal minden ellenünkkel szövetkezni, csak hogy nekünk magyaroknak ártasson, holott mi vagyunk épen azok, kik őket minden módon dédelgetjük. Mily szép volna az, ha a magyar és szász egymással szövetkeznék a kulturális intézmények terén, mikép a szepeességi németek tevék a magyarral, mely a szláv nemzetiségű népek hazafias érzületét oly nagy mértékben mozdította elő. Ugyan kiktől várhatják a szászok üdvöket? Talán a nagy Németországtól, mely tőlünk oly messze van; talán Romániától, vagy épen Oroszországtól? Hiszen e két utóbbira gondolni is képtelenség!

Én megvallom nyíltan: szeretem, becsülöm a derék szász népet, iparkodom szerény körömben is vevőket szerezni iparkészítményeiknek, s valóban végtelenül boldogitna azon tudat, ha e derék nép jól felfogott érdekei által vezéreltetve, elfogadná a magyarnak testvériesen odanyújtott jobbát s velünk karöltve munkálkodnék hazánk felvirágzásán és megerősödésén; mert hiszen a nagy költő szavai ő reájuk is, mint reánk, csak úgy ráillenek: „Itt élned, halnod kell!”

Fogadja a t. szerkesztő ur . . . stb.

Nagy-Várad, 1888. augusztus 27.

Büszörményi Géza.

Tan ügy.

— Hivatalos rész. —

Szám 856.—1883. Brassó megye kir. tanfelügyelőjétől.

I.

A nagymélt. vallás- és közokt. m. kir. miniszter urnak f. évi augusztus hó 4-én 26.692. szám alatt kelt magas rendeletét, az iskolai hatóságokkal tudomás és meheztartás végett, hiteles másolatban ez uton közlöm, a mint itt következik:

„Tapasztaltatott, hogy a népoktatási intézeteknél, továbbá a tanító- és tanítónőképzőknél, felsőbb leányiskoláknál és kereskedelmi iskoláknál működő s

kalmával fejeztem ki a nyilatkozata felett hálánkat, a mit láthatólag kedvesen fogadott.

Két év sem telt bele s a csizmadia-társulattól meg volt véve a szép telek, megkésült az a terv, mely ha megvalósítottat volna, Brassó legimpozánsabb épülete lett volna. Azonban az idők változtak, a polgári iskola főrealiskolává nőtte ki magát s annak építik most azt a szép épületet, mely örök emléke fog lenni Brassóban Trefort miniszternek. Nem érte meg annak felépítését; Hegedüs Kandid is még előtte jobb hazába költözött, de e két nagy tanférfiúnak emléket őriz ott a nagy-utca végén az a szép telek, melyre ha a tervezett impozáns épület valaha felépítették: jussón eszébe akkor is a hálás utókornak, hogy azt a telket egykor Trefort szerezte meg s hogy ő mondotta Brassóban ama nevezetes szavakat: „Szébbet építettek én ezeknél magoknak!”

Legyen közöttünk emlékezetű örökre áldott!

Koós Ferencz.

a kormány kinevezésétől függő tanerők próbaidejük lejártával a véglegesítés kérelmezésével néha hosszú ideig késedelmeknek. Midőn ezután a véglegesítésben részesülnek, egyszersmind a már kiérdemelt évtőlódós fizetési pótlékokra is igényt emelnek. Ezen pótlékok címén ilyenkor néha, tekintettel a kimutatott szolgáltatási idő hosszúságára, egyszerre nagyobb összeg folyósítása válik szükségessé, mely nagyobb összeg fedezéséről az illető évi államköltsgvetésben természetesen gondoskodva nincsen.

A szóban lévő késedelmzés szülte visszásságoknak a jövőre nézve megállása céljából szükségesnek tartom kijelenteni, hogy ezentul oly tanerők részére, kik a véglegesítésért a próbaidő lejártától számítandó legkésőbbben három hó alatt nem folyamodnak, az évtőlódós fizetési pótlékok, a mennyiben ilyenekre szolgáltatási idejüknel fogva már korábban igényt tarthatnak, csak a véglegesítés iránti kérvény benyújtása napját követő hónap elsejétől fogva fognak megállapíthatni és folyóvá tétetni.

Brassó, 1888. augusztus hó 16-án.

Koós Ferencz,
kir. tan. tanfelügyelő.

II.

Szám 849.—1888. Brassó megye m. kir. tanfelügyelőjétől.

A nagymélt. vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur f. évi július hó 31-én 28,881 sz. a. kelt magas rendeletével „Arany János dalai,“ (férfi négyesekké átirta Barthalus István. Budapest, Dobrovsky és Franke kiadása. 1888. Ara 40 kr.) című művet az énektanításnál iskolai használatra engedélyezte.

Miről az állami iskolák gondnokságait, illetve a községi iskolák iskolaszékeit ezennel értesitem.

Brassó, 1888. augusztus 13-án.

Koós Ferencz,
kir. tan. tanfelügyelő.

III.

Figyelmeztetés.

A brassói róm. kath. főgymnasiumnál szeptember 1. 2. és 3-ik napjain történnek a szabályszerű beiratások. Idegen tanintézetből jött tanulók kötelesek keresztlevelüket és iskolai bizonyítványukat előmutatni, továbbá, a mennyiben 12-ik évüket be nem töltötték, a himlőoltásra vonatkozó országos törvénynek haladéktalanul eleget tenni, illetőleg ennek a megtörténtét hiteles okmányokkal igazolni.

Egész évi tandíj a négy alsó osztályban róm. kath. tanulóknak nézve 5 frt; más vallásúakra nézve 10 frt; a négy felső osztályban valláskülönbség nélkül 10 frt. Ezenkívül minden tanuló köteles 75 krral járulni a könyvtár és értesítő kiadásainak fedezéséhez.

Mindennemű javító, pót- és felvételi vizsga szept. 1-én fog tartatni.

Brassó, 1888. augusztus 29.

Vargyasi Ferencz,
igazgató.

Az E. M. K. E. évi jelentése.

(Kivonat Sándor József titkári jelentéséből.)

(Vége.)

Irodai költségek czim alatt mérlegünkben: a leltárt, pénztárt s gyűléstermet magában foglaló iroda évi bére, a szükséges nyomtatványok ára s oly összegek foglaltatnak, melyek visszatérülnek. A 820 frt 50 krba került 86. és 87. évi jelentés és a közszűrésre kiadott tagnévsor pl. 20 krral árultatik; a folyamatosan levő Auróra-sorsjáték terhére 225 frt visszatérülő kiadás van az iroda címére fölvéve; csak a portó 204 frt 80 krral szerepel 1887-ben s 94 frt 89 krral 1888-ban; a könyvvezetéshez szükséges s évek szükségletét előre betöltő könyvek 330 frt 03 krba kerültek; az orsz. iskola-egyesületnek a kongresszusért 18 összeg a cselekvés, a kihatás, az élet számlájára esőképen értendő.

E költségeink is különben az 1887. évi 2168 frt 10 krról f. évben maig 647 frt 92 krra szálltak, vagyis 1520 frt 18 krral apadtak.

Nem lesz érdektelen felemlíteni, mert gyűjtésünk apró tételeiről, tehát a nemzet zömének áldozatáról győző meg, hogy a 68.093 frt 09 krnyi f. évi készpénz-bevételünk 9969. naplótételszám alatt jött be, vagyis, hogy az Emkének jutó minden átlagos áldozat 7 frt közt áll. Magyarazza meg ez a bevezetésben mondottakat, hol összehasonlításképpen a M. Tud. Akadémiánk hatvan, negyven s huszezer fontos első alapítványairól emlékeztünk meg.

S még az Emke vagyona három év alatt szinte kétszer nagyobb ama legelső nemzeti intézetünk megkezdő időbeli vagyonánál!

Miként és hol vannak pénzeink gyümölcsözőleg elhelyezve, arról részletes kimutatást ad az jelentésben csatolt „jelentés a pénztárról.“ Általában azonban a kolozsvári legjobb hitelű pénzintézetekben — a választmány által meghatározott arány szerint — van az összeg legnagyobb része 5%-ot kamatozólag elhelyezve.

Ilyezve. Allampapirokban van 35,925 frtunk; egyéb papirban (többnyire ajándékozás után) 4400 frtunk. Ingatlanokban ez ideig befektetésünk nincs.

Hatvanezer frtotot adunk kölcsön — legutóbb történt megállapodás szerint — Kolozsvár város törvényhatóságának évi 6% mellett.

Ötezer frt van évi 5% mellett a kolozsvári izr. neol. hitközségnek kikölcsönözve s 10,000 frtot szándékozunk nyújtani — ugyancsak 5% mellett — a brassói ág. hitv. magyar esperességnek.

Pénzkezelésünkre vonatkozólag f. év augusztus hó 9-én ejtetett meg a szám- és a pénzvizsgálat, mely alkalommal úgy könyveink, mint az egyesület vagyona a legnagyobb rendben és példás hűséggel vezetve és megőrizve találtattak.

Könyvvezetésünk és pénztárkezelésünk a legszigorubb szabályzat alapján foly s a szakértők nyilatkozata szerint olyan, hogy példásabb, pontosabb és becsületesebb sem köz-, sem magán hivatalnál ez országban nem található.

Szöcs Géza urnak az egyesült erdélyi takarékpénztár és kolozsvári hitelbank és zálogkölcsön-társulat főkönyvvezetőjének érdeme ez, ki szíves volt, miután összes könyvvezetésünket beállította, ez évben is — díjtalanul — szakerő tanácsával kalauzolni minket. Könyvvezetőnk Beregszászy László hajította végre utmutatásai szerint a kettős könyvelés nagy munkáját s vezeti hivatalos buzgalmon messze felüli szorgalommal és ifjui odaadással.

A pénzkezelést magát folyó évben a titkár vezette.

Az akciónak minden vonalon munkába vétele mellett természetszerű gondunkat képezte szervezetünk tovább fejlesztése és a szakadatlan erőgyűjtés.

A közvéleményt egyre foglalkoztató külpolitikai várakozás és a figyelmet másfelé elvonó országos elemi csapások (városok égése, árvíz), újabb alkotások és az általános képviselő-választási izgalmak dacára erőgyűjtés tekintetében lépést tartottunk az előző évek haladásával.

Levonva a már kifizetett segélyezéseket, f. év aug. 12-ig 68.093 frt 09 krral szaporodott a készpénzvagyon ez egyesületi évben s általában a befolyt összes egyesületi vagyon a kötelező aláírásokkal együtt f. év aug. 12-ig 491.594 frt s 20 krra emelkedett, vagyis nem egész kilenc ezer frt hiánnyal fél millióra.

Készpénz vagyonunk ugyancsak f. év aug. 12-én 326.100 frt. 55 kr. Fennállásunk három éve alatt tehát átlag minden évben többet áldozott egybe a nemzet egyszázezer frtnál.

Összes tagjaink száma 17.766, melyből 66 örökös testület, 1587 alapító, 11.884 rendes és 4229 pártoló tag. A filléres és perselyes rendszeres adakozók nincsenek e taglétszámba beszámítva, holott csak Budapestén négyezer persely van kiosztva s titkári irodánk is kiosztott — bárha csak utóbb kezdett hozzá — 1024 kis és 58 nagy, összesen 1082 perselyt. Bárczakönyvet is összesen 1023 drbot bocsátottunk ki.

Épen ezért, ha a feltüntetett közel fél millió készpénz és várandó vagyonból nincs is leütve a várandóságból mindig leütendő legalább is 25% storno: másfelől nincs is ez összegbe beszámítva a perselyekből, bárczakönyvekből, fillérek, adományokból, mulatságokból várható succrescentia, mely czimeken való előre nem látható bevétel a f. egyesületi évben 11.221 frt 46 krt tett ki.

A közönség köréből.*)

Szíves figyelemre.

Hivatkozással azon sok felé terjesztett áhírra, mintha a „Répáti“ ásványvíz forrása kiapadt, vagy elemi csapások által tönkre ment volna, vagy pedig annak kiaknázása kereskedések miatt beszünttetett volna, ki kell jelentenem, hogy fennebbi hírek minden alapot nélkülöznek s valószínűleg érdekelt részről bocsáttattak rosszakaratulag hírré. A „Répáti“ forrás ép úgy bugyog még mint azelőtt s nem szűnik meg kitünő üdítő folyadéká lenni a szomszéd emberiség számára.

Különben legyen megengedve, utalni e lap mai számának hirdetési rovatában lévő hirdetésemre.

Brassó, 1888. augusztus 27.

Kiváló tisztelettel a főraktartulajdonos:

Giesel G.

Helyi és vidéki hírek.

Kérem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni. Szentiványi Gyula kuriai bíró, volt brassó megyei főispán, tegnapelőtt s tegnap városunkban időzött.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Emke gyűlés. Az Emke brassó megyei választmányának t. virilis és választott tagjait van szerencsénk tisztelettel meghívni a f. hó 31-én pénteken d. u. 2 órakor szokott helyen tartandó ülésre. Tárgysorozat: 1) Jelentés a közgyűlés tárgyában. 2) A szakosztályok tisztikarának választása. 3) A négyfalusi népbank kérvénye. 4) A tatrangi műkedvelők ügye. 5) Igazgató-választmányi átiratok. 6) Orbán Ferenc indítványa Trefort-requiem tárgyában. 7) Netaláni indítványok. — A tagok nagyszámu részvételét kéri Koós Ferenc kir. tan. elnök, Szterényi József, titkár.

A román királyi pár ma délután külön vonatral érnti városunkat. A vonat öt percig fog állni, miatti mozdonyt cserél, azután tovább megy Predealra, hol a felségek a készen álló udvari kocsiira szállnak.

Jókor! A brassói német újságnak csak most van ideje az Emke. brassói nagygyűlésével foglalkozni. — Egész cikksorozatba fogott, melynek elseje tegnap jelent meg. A cikkek essentiáját reprodukálni fogjuk.

† Egy anya halála. A halál ismét áldozatot kívánt, egy anyát, egy szerető, jó anyát, egy példás hitvest ragadott ki szeretettei köréből: Bene Istvánné, szül. Király Borbára, Bene István köztisztelőben álló törvényszéki irodaigazgató neje meghalt. A ki hónapok hosszu során át vívódott a halállal, nyomva az ágyat: annak megváltás a halál. A jó példás hitvest gondos jó anyát is érte e sors e csapása, mignem f. hó 28-án este 10 órakor a halál angyala megjelent előtte élete 45, holoog házasságának 24. évében. Báratos, melyen solyott férj s 4 kiti ő gyermek gyászolja. A megboldogultnak hült tetemei ma d. e. 11 órakor fognak a gyászháztól rövid ima után Sepsi-Szentgyörgyre vitetni, hogy az édes szülőfölnök adasának vissza. Legyen könnyű föltötte a szülőföld!

Előpatakon a legújabb kimutatás szerint eddig 1370 vendég fordult meg.

Megtorlott zászlósértés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Byrgován Aurél belényesi gör. kath. főgymnasiumi VI.-ik oszt. tanulót, ki Nagy-Loznán, Szolnok-Doboka vármegyében 1866-ban született és gör. kath. vallású, a magyar nemzeti zászlónak, mint a magyar állameszme jelvényének nyilvános megsértése miatt, az ország összes középiskolájából kizárta.

A németek Elzászban. Strassbourgból írják: „A német kormány oly határozatot készít, melynek értelmében a kereskedelmi könyvek, bizományok, nyugták, kereskedelmi iratok német nyelven állittandók ki, különben az igazságszolgáltatásnál érvénytelenné bírnak. A birodalmi bankfióküzletek tehát nem számolhatnak többé le francia könyvelésekkel. A posta visszautasítand minden francziául czimzett csomagot.“ Mit szólnak ehhez a mi nemzetiségeink?

Mackenzie, a sokat szenvedett Frigyes császár világhírű orvosa, mint Budapestről írják szeptember hó folyamán Erdélybe Gyéresre ékezik, hol vendége lesz a bécsi angol nagykövét sógorának, James földbirtokosnak.

A czár lelki üdve. A czár és neje Abissziniában kolostort alapít a saját lelkiüdvéért.

Az orosz czárné Bécsben. Gmundenbe való utaztában az orosz czárné f. hó 27-én Alexandrovics Miklós trónörökösrel és Xenia nagyhercegnővel Bécsbe érkezett. A pályaudvarban Rudolf trónörökös orosz egyenruhában és Stefánia trónörökösne fogadták és üdvözlötték a legszívélyesebben a vendégeket.

Táviratok.

Páris, aug. 29. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A „Journal de Débats“ jelentése szerint Olaszország néhány hónap előtt szerződést kötött Angliával, mely szerint Olaszország 60.000 embert biztosít Angliának Kis-Azsiában azon esetre, ha Törökország érdekében szükséges volna interveniálni. Ezzel szemben Anglia biz-

Bukarest, aug. 29. (Eredeti távirat.) Galatzban kétszáz vasuti munkás és Brailában, hol 1400 vagon gabona vár lerakításra, valamennyi kézimunkás és napszámos sztrájkol. A helyzet kritikus.

Páris, aug. 29. (Eredeti távirat.) Boulanger tegnap este egész titokban Svédországba utazott.

Róma, aug. 29. (Eredeti távirat.) Az olasz hajóraj Agostából a Levanteba evezett. Szeptember végén visszatér.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. augusztus hó 19-én.

Római papírpénz à 20 frankos	8.86 vétel	8.92 eladá
ezüstpénz à 20	8.78	8.82
Napoleon d'or (aranypénz)	9.76	9.78
Török lira	11.08	11.10
Arany	5.76	5.80
Orosz papírrubel	117.—	118.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Értesítés.

A legjobb minőségű hevesi görög és sárga (cukor) dinnyék, — valamint nemes fajú szőlő olcsón kapható

Rátz Lajos

295 3—3 fűszer- és gyümölcs-üzletében, Színház-utoza.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Szám 404.—1888. m.

Hirdetmény.

Brassóvármegye közigazgatási bizottsága 1888. évi augusztus hó 13-án kelt 525 számú határozatával a hozzufalú-ó-sánczi törvényhat. ut 5—25. klm. szákszán 23 áteresznek betonból leendő újból építését 4200 frt 90 kr összeg erejéig elhatározta.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1888. évi szeptember hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a brassómezei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívának, hogy a fentebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előírt 5%-ny bántpénzzel azaz 210 frttal ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9¹/₂ órájáig a nevezett hivatalhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1888. augusztus hó 21.

A brassómezei kir. építészeti hivatal. (296) 2—3

Haszonbérbeadási hirdetmény.

Tatrag nagyközség, 3500 lélekkel és 1009 házzal, haszonbérbe adja nyilvános árverezés útján a község kizárólagos tulajdonát képező ez 1888. évi egy negyedévi italkimérési jogát, azaz szent-Mihály napjától karácsonyig járuló időtartamra a legtöbbet ígérő vállalkozónak.

Kiküldési ár 500 frt o. é.

Az árverezésnek foganatosítására határnapul kitűztetett 1888. évi szeptember hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája, a község házához.

Árverezni szándékozók tartoznak a kiküldési ár után eső 10% bántpénzt letenni. Az árverezési feltételek a község irodájában a hivatalos órák alatt naponta betekintethetők.

Tatrag, 1888. augusztus 20.

Seevaldt Ferencz, Főris Mihály, k. jegyző. főbíró.

Sz. 483.—1888. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Fleischer M. és társa végrehajtónak Margunán O. Simon végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a sárkányi kir. járásbíró-ág) területén lévő Vad községben fekvő a vadi 106. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt végrehajtást szenvedő és Marginean Sanda sz. Marginean Samoilai Nicolai s Rafira tulajdonát képező

177¹/₁, 178²/₃ hr. számú ingatl. 167 frt.

639.	"	"	"	6	"
742.	"	"	"	8	"
1033 ¹ / ₁ , 1004 ¹ / ₁ .	"	"	"	16	"
1173.	"	"	"	18	"
1760.	"	"	"	9	"
2069 ¹ / ₁ .	"	"	"	14	"
1265., 2256.	"	"	"	12	"
2351.	"	"	"	50	kr.
2355 ¹ / ₁ .	"	"	"	50	kr.
2430.	"	"	"	32	frt.
2591.	"	"	"	3	"
2732.	"	"	"	11	"
2942 ¹ / ₁ .	"	"	"	10	"
3358.	"	"	"	52	"
3598 ¹ / ₁ .	"	"	"	7	"
3901.	"	"	"	9	"
4026 ¹ / ₁ .	"	"	"	8	"
4050.	"	"	"	8	"
4335.	"	"	"	10	"
4977.	"	"	"	8	"
5208.	"	"	"	18	"
5538.	"	"	"	21	"
5700 ¹ / ₁ .	"	"	"	20	"
6356.	"	"	"	22	"
6433.	"	"	"	10	"
7040 ² / ₂ .	"	"	"	12	"
7214.	"	"	"	23	"
7447.	"	"	"	14	"
7543 ¹ / ₁ .	"	"	"	9	"
7876.	"	"	"	14	"
8265.	"	"	"	30	"
8307.	"	"	"	12	"
8715 ¹ / ₁ .	"	"	"	8	"
9327.	"	"	"	21	"
9424.	"	"	"	7	"
9567.	"	"	"	17	"

kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember hó 15-ik napján délelőtti 10 órakor Vad községében házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át végrehajtató kivételével készpénzben, — vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. czikk 170 §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasz, 1888. márczius hó 8.

A kir. járásbíró-ág telekkönyvi hatósága. 291 1—1 Nagy, kir. aljbíró.

51346. IV. a/1889. számhoz.

Hirdetmény.

(297) 1—1

Az 1888. évi XXIV. t. cz. 103. §-a, valamint az annak végrehajtása végett az égetett szeszes folyadékoknak pótdóval való megróvása iránt kiadott 1888. évi 48317. számú szabályzat 1. és 3. pontja értelmében mindazok, kik 1888. évi szeptember hó 1-ső napján égetett szeszes folyadék-készlettel bírnak, különösen pedig arrak, rum, cognac, pálinka-essencia, likör és más kevert pálinkafélekkel, valamint a borból és szeszéből készült minden olyan keverékkel, melynek alkohol-tartalma 18 térfogat (volum) százalékot meghalad, kötelesek a készletnek mennyiségét és alkohol-tartalmát, legyen az akár saját, akár idegen helyiségben elhelyezve, valamint a helyiséget is legkésőbbben folyó évi szeptember hó 3-áig irásbani két példányban bejelenteni.

E bejelentések, a minden pénzügyőri szakasznál ivenként 2 krajczárral kapható űrlap szabatos kiköltése által szerkesztendők és az állandó tartózkodási illetve iparűzlet helységére nézve, illetékes pénzügyőri szakaszhoz nyújtandók be.

A bejelentések alapján a közhivatalnál, a petrozsenyi pénzügyőri biztosi járó pótdó az illetékes m. kir. adóhivatalnál, a petrozsenyi pénzügyőri biztosi kerületben pedig a vulkáni vámhivatalnál és a nagy-szebeui adóhivatali kerületben a nagy-szebeni m. kir. fővámhivatalnál befizetendő.

Likörnél és rozsolnál, ha a cukartartalom egy hektóliter folyadékna legalább 10 kilogrammot tesz, az alkoholtartalmat nem kell bejelenteni, ez mindennél 36 százalékkal vétetik számba.

Ha az összes részlet, a szesz forgalmat közvetítő iparosoknál, keresomások, kismértékben kereskedők, pálinka mérők stb. 20. és más családők-nél 10 liter tiszta alkoholt meg nem halad, valamint ha kis tartályokban lévő illatszerek sulya 1 kilogrammnál többet nem tesz, ezt nem kell bejelenteni.

Minden más esetben az összes készlet, ide értve a potádó alá nem eső mennyiséget is, bejelentendő.

Ha a bejelentés kötelezettség alá eső szesz az 1888. évi szeptember hó három első napjain szállítás alatt állana, a nélkül, hogy már bejelentve és megadózva lenne, a bejelentés illetve a potádó befizetése az áru átvevőjének képezi köteleességét, ki a bejelentést a szesz megérkezése után azonnal megtenni tartozik.

A fogyasztási adó alá eső az 1888. évi XXIV. t. cz. 36 §. második kikezdése szerint a szesz mérőgéppel működő szeszfőződé vagy szabad raktárak vállalkozói, a potádó alá eső szesz adózatlan beraktározhatásának engedélyezése iránt, az előt. biztosíték nyújtása mellett folyó évi augusztus hó 25-éig ezen pénzügyigazgatósághoz folyamodhatnak.

Ha a potádó alá eső szesz készlet bejelentése elmulasztatik, vagy ha a bejelentett alkohol-mennyiség a megállapított alkoholmennyiségnél 5 száztólival csekélyebb, a megróvidított vagy megróvidítás veszélyének kitett potádó 8-szoros összegétől annak 16-szoros összegéig terjedhető pénzbüntetés fog alkalmaztatni.

Nagy-Szeben, 1888. évi augusztus hóban.

A m. kir. pénzügyigazgatóság.

Bécs, 1873. Érdem-érem.	Páris, 1867. Bronz érem.	London, 1878. Disz-oklevél	Német-Palanka, 1887. Aranyérem.
----------------------------	-----------------------------	-------------------------------	------------------------------------

CSIK JÓZSEF
cs. és kir. kizárólag szab. első szerémi
Portland cement- s vizhatlan meszgyár

03 18—30

Becsiban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.
ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő község becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vizhatlan meszt,
melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

Arjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Kecskemét, 1872. Ezüst érem.	Ujvidék, 1875. Arany érem.	Szeged, 1878. Érdem érem.	Trieszt, 1882. Arany érem.
---------------------------------	-------------------------------	------------------------------	-------------------------------

Felhívás a hölgyekhez!

Dr Plausitz egészségügyi tanácsos urnak sikerült az orvostudomány és vegyészet segélyével egy arczbőr-finomító kenőcsöt feltalálni, melyet Quirini Alajos gyógyszerész ur, hiteles törvényszéki vegyész a m. kir. kormánytól nyert szabadalom alapján illit elő.

Ezen kenőcs tulajdonsága, hogy öregebb hölgyeknél az arcok elsimítása által, egészséges, üde és finom arczbőrt s így ifjabb kinézetet idéz elő. Ifjabb hölgyek arczbőrének szépségét és üdeségét rövid idő alatt hatványozza oly módon, hogy ezen tulajdonok fokozott mérvben késő évekig megmaradnak. Továbbá felülmúlhatannak bizonyult mindennemű arczfoltok, szeplők és apró kelek ellen; mely hiányokat rövid használat után nemcsak eltüntet, hanem az arczbőr pnomságát és üdeségét is helyreállítja. Az arczbőr rég elvesztett üdeségének az arczfestés káros hatásainak és a bőr mindennemű tisztatlanságainak eltávolítására egyedüli biztos hatással bír. Jó szolgálatokat tesz továbbá a kéz- bőr puhítására és finomítására nézve.

Főraktár egész Magyarország részére: Budapest, Quirini Alajos, újvilág-uteza 2. szám.

Árak: 1 nagy tégely dr. Plausitz-féle kéz- és arczenőcs 80 kr., 1/2 tégely 50 kr., 1 üveg arczmosó viz 1 frt, 1/4 doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű 40 kr., 1/2 doboz 60 kr., 1 egész doboz 1 frt 10 kr., mint dr. Plausitz találmánya. Minden tégelyhez egy használati utasítás jár. Figyelmeztetem a t. közönséget, hogy csakis az tekintendő dr. Plausitz-féle kenőcsnek, a melynek tégelyén „Quirini Alajos gyógyszerész” felirat bevéve van.

Kapható a következő gyógyszerészeknél: Arad: Ring L., Alba: Riegel B., Agram: Pessics J., Békés-Gyula: Winkler Fer., Brassó: Kugler E., Debrecen: Mihálovits J., Eszék: Dijenes J., Eperjes: Schmidt K., Kolozsvár: dr. Hintz Gy., Kassán: Megai G., Kecskemét: Katona Zs., Komárom: Schmidtauer A., Lugos: Wörtes L., Miskolcz: Ujházi K., Nagyvárad: Bleyer K., Nagy-Becskerek: Menzer L., Pozsony: Scholz R., Pécs: Göbl K., Pancsova: Bauer F., Szeged: Baresai K., Szolnok: Adlner M., Szabadka: Joó K., Temesvár: Albert & Klausman.

R É P Á T I ásványviz!

A csak rövid idő óta forgalomban lévő, **kitűnő tulajdonságai és kellemes íze** miatt általános elismerésnek és közkedveltségnek örvendő

Répáti ásványviz

minden időben friss töltésben kapható: a legtöbb fűszerüzlethen, gyógytárban és vendéglőben valamint nagyobb mennyiség átvételénél

a főraktárban:

GIESEL G.-nél,

Brassó, Színház-utoza 312.